

tragtning er endogsaa meget antik. Det ærede Medlem er for øvrigt, saa vidt jeg skønner, i politisk Henseende en meget sammensat Natur, for der er et Par andre Omraader, hvor det ærede Medlem ligner en fremstormende Yngling, der ikke hurtigt nok kan naa det fjerne Maal, som vi indenfor Venstre er betænkelige ved overhovedet at gaa frem imod. Der er mange Kvinder i dette Land, der ser hen til det ærede Medlem som Bannerfører: Nu er der mange spørgende Ansigter her, og jeg skal straks løse Gaaden ved at meddele, hvad jeg tænker paa i denne Forbindelse. Det er det ærede Medlems gigantiske Plan med Hensyn til Husholdningsundervisningen her i Landet. Man erindrer maaske, hvorledes det ærede Medlem har gjort sig til Talsmand for en Plan, der, saa vidt den skulde gennemføres, vilde koste Landet umaadelig store Summer. Jeg beder til, at det ærede Medlem ikke i den Henseende maa blive os en alt for kostbar Mand.

Med Hensyn til Forcingen af hele denne Lovgivning vil jeg gerne gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at er der nogen, der har slaaet til Lyd for, at vi ikke skulde forcere Arbejdet — vi skulde nok have begyndt, men ikke forcere Sagen frem —, saa er det mig, der som Venstres Ordfører gentagne har slaaet til Lyd derfor. Det var netop overfor det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, der efter min Mening er en lidt for stor Sangviniker. Jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem har lært noget i det Par Aar, der er gaaet. Jeg synes, at hele hans Optraeden under denne Debat viser, at der er gaaet forskellige Ting for sig, som det ærede Medlem har draget Lære af. Men vi skal have begyndt paa Lovgivningen og fortsætte den, fordi alle har en levende Følelse af, at der er noget galt med Placeringen af Menneskene her i Landet. Man kan beklage, at vi har været inde i en Periode, hvor Industrien har trukket saa mange Mennesker til sig ud over det normale; i det Øjeblik, vi kommer ind i Krisen, vil disse Mennesker stødes fra, saa vi kommer ud i, hvad vi er ude i i Øjeblikket, den meget store og forfærdelige Arbejdsløshed.

Men, som sagt, vi skal ikke forcere Sagen frem heller ikke i dette Øjeblik. Det vil altid vise sig, ogsaa her, at det er begrænset, hvad Staten i det hele taget kan foretage sig. Nu er der i denne Tid og med Rette talt om at sætte en hel Del Arbejder i Gang, for at Arbejdsløsheden kan afhjælpes noget paa den Maade. Men selv om vi anstrenger os yderligere med Hensyn til Anlæg af Baner, og hvad der kan nævnes

— i saa Henseende har vi i Finansudvalget haft mange Forslag i Vinterens Løb —, saa viser det sig, at det i høj Grad er begrænset, hvad man fra Statens Side her kan gøre. Man kan hjælpe til, og det kan man ogsaa gøre netop med Hensyn til Placeringen, saaledes at flere end hidtil af Landboudommen bliver holdt tilbage ved Landbruget, men man kan ikke udrette alt paa den Maade.

Det foreliggende Lovforslag, som kun indeholder 3 Paragraffer, vil jeg anbefale til Vedtagelse. Jeg tror, at det, der stilles Forslag om her, er meget praktisk og meget formaalstjenligt. Det gaar ud paa, at man, om man skønner, der er Grund dertil, kan helt eller delvis bortselge Jordareler og Gaarde, som Staten ifølge Lensloven modtager. Der kan være adskillige Tilfælde, hvor der i høj Grad er Grund til netop at sælge saadanne Gaarde, som man faar overladt fra Len eller Stamhuse. Der kan være Tilfælde, hvor den afleverede Jord slet ikke egner sig til Udstykning. Man kan tænke sig stiv Lerjord f. Eks., som er holdt i daarlige Kultur. I Egenskab af Medlem af Statens Jordlovsudvalg var jeg for nogen Tid siden ude ved en Præstegaard, hvor der var en i og for sig udmærket Jord, som vi skulde udstykke, men den var i en elendig Tilstand. Forsaaavidt der skulde have været en Husmand ud paa den Jord, vilde han efter min Mening have sultet ihjel. Derfor handlede vi som praktiske Folk og foretog et Magelæg med en større Gaardejer, der gerne vilde have Jorden fra Præstegaarden, fordi den laa bekvemt, og fik sund Jord i Stedet, hvoraf der blev to Husmandsbrug; paa den Maade blev vi fri for at udstykke Jord, der i Virkeligheden slet ikke egnede sig til Udstykning.

Det vil ogsaa blive Tilfældet her, at der vil være enkelte Tilfælde, hvor man vil se sin Fordel ved at afhænde den Jord, man faar fra Len og Stamhuse, og købe Jord andetsteds. Og som den højtærede Landbrugsminister gjorde opmærksom paa, kan Bygningerne være af en saadan Beskaffenhed, at man i Virkeligheden ikke har Raad til at rive dem ned, og det kan ogsaa være en Grund til, at man sælger den Jord, man har faaet afleveret fra Len og Stamhuse, og køber et andet Stykke Land. Det er af den største Betydning, at vi faar den heldigst mulige Fordeling med Hensyn til de Brug, der skal oprettes i den nærmest kommende Tid, i det hele, at der bliver Bevægelsesfrihed for Statens Jordlovsudvalg og Ministeren i Forening.

I § 2 er der stillet Forslag om, at der